

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 219/2019
05.03.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Маје Ковачевић Томић, Соње Павловић, Милунке Цветковић и Биљане Синановић, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Драгољуба Тодоровића, због кривичног дела недозвољене полне радње из члана 182. став 2. у вези члана 180. став 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Драгољуба Тодоровића, адвоката Наташе Тошић, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Зајечару К бр.263/17 од 22.03.2018. године и Вишег суда у Зајечару Кж1 бр.101/18 од 22.11.2018. године, у седници већа одржаној дана 05.03.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Драгољуба Тодоровића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Зајечару К бр.263/17 од 22.03.2018. године и Вишег суда у Зајечару Кж1 бр.101/18 од 22.11.2018. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Зајечару К бр.263/17 од 22.03.2018. године окривљени Драгољуб Тодоровић оглашен је кривим због извршења два кривична дела недозвољене полне радње из члана 182. став 2. у вези члана 180. став 1. КЗ за која су му утврђене појединачне казне затвора у трајању од по две године и седам месеци за свако, па је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од пет година у коју казну му се урачунава време проведено у притвору од 24.05.2017. до 22.06.2017. године као и време проведено у просторијама у којима станује по изреченој мери забране да без одобрења напусти стан у коме борави почев од 22.06.2017. до 29.12.2017. године.

Истом пресудом према окривљеном Драгољубу Тодоровићу на основу члана 89. КЗ изречена је мера забране приближавања и комуникације за оштећеном малолетном АА и малолетном ББ, те је окривљеном забрањено приближавање малолетним оштећенима на удаљености мањој од 10м као и даље узнемиравање и комуникација са малолетним оштећенима, и одређено да ће изречена мера трајати три године рачунајући од дана правноснажности пресуде, с тим да се време проведено на издржавању казне затвора не урачунава у време

трајања ове мере, а иста може бити укинута и пре истека времена за које је одређена ако престану разлози због којих је одређена.

Наведеном пресудом окривљени Драгољуб Тодоровић обавезан је да суду плати на име паушала износ од 8.000,00 динара, на име трошкова кривичног поступка износ од 38.248,00 динара, на име трошкова кривичног поступка пред Основним јавним тужилаштвом у Зајечару износ од 38.570,88 динара, све у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде, док су на основу члана 258. став 4. ЗКП малолетна оштећена АА чији је законски заступник отац ВВ и малолетна оштећена ББ чији је законски заступник отац ГГ ради остваривања имовинскоправних захтева упућене на парнични поступак.

Пресудом Вишег суда у Зајечару Кж1 бр.101/18 од 22.11.2018. године усвојена је жалба браниоца окривљеног Драгољуба Тодоровића, адвоката Наташе Тошић па је преиначена пресуда Основног суда у Зајечару К бр.263/17 од 22.03.2018. године у погледу одлуке о кривичној санкцији, тако што је Виши суд у Зајечару окривљеном Драгољубу Тодоровићу за два кривична дела недозвољене полне радње из члана 182. став 2. у вези члана 180. став 1. КЗ утврдио појединачне казне затвора у трајању од по две године и два месеца за свако, и изрекао му јединствену казну затвора у трајању од четири године у коју казну му се урачунава време проведено у притвору од 24.05.2017. до 22.06.2017. године као и време проведено у просторијама у којима станује по изреченој мери забране да без одобрења напусти стан у коме борави од 22.06.2017. до 29.12.2017. године, док је жалба браниоца окривљеног у преосталом делу одбијена као неоснована, првостепена пресуда у непреиначеном делу потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Драгољуба Тодоровића, адвокат Наташа Тошић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, а из образложења произилази да је захтев поднет због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде члана 16. став 2. ЗКП, члана 68. став 10. ЗКП, члана 54. КЗ, са предлогом да Врховни касациони суд преиначи другостепену пресуду тако што ће укинати првостепену пресуду и предмет вратити на првостепено суђење и одлучивање.

Врховни касациони суд је у седници већа одржаној у смислу одредбе члана 487. став 1. ЗКП, након разматрања списка предмета и навода захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног нашао:

Захтев је недозвољен.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП прописано је, да због повреде овог законика (члан 74, члан 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1) члан 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4) учињених у првостепеном и поступку пред апелационим судом, окривљени може поднети захтев за заштиту законитости у року од 30 дана од дана када му је достављена правноснажна одлука, под условом да је против те одлуке користио редовни правни лек.

Како је у конкретном случају бранилац окривљеног Драгољуба Тодоровића захтев за заштиту законитости поднео због повреде закона у смислу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП а из образложења захтева произилази да је исти поднет због повреде члана 16. став 2. ЗКП, члана 68. став 10. ЗКП, члана 54. КЗ и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, а исто у смислу члана 485. став 4. ЗКП не представља законом прописан разлог због кога је окривљеном и његовом браниоцу дозвољено подношење овог ванредног правног лека, Врховни касациони суд је поднети захтев оценио као недозвољен.

Из напред наведених разлога донета је одлука као у изреци на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

**Председник већа-судија,
Зоран Таталовић, с.р.**